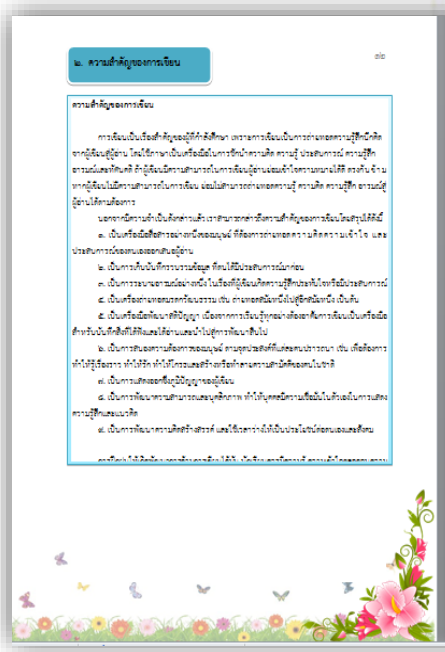

๒. ความสำคัญของการเขียน

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นเรื่องสำคัญของผู้ที่กำลังศึกษา เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการศึกษาจากผู้เขียนสู่ผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการชี้นำความคิด ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ ดังนี้ ถ้าผู้เขียนมีความสามารถในการเขียนผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายได้ดี ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนไม่มีความสามารถในการเขียน ย่อมไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ผู้อ่านได้ตามต้องการ

นอกจากนี้ความสำเร็จสำคัญ เราสามารถพิจารณาถึงความสำคัญของการเขียนโดยสรุปได้ดังนี้

๑. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ช่วยการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองออกสู่ผู้อ่าน

๒. เป็นการเก็บบันทึกระบบข้อมูล ที่ทดได้มีประสบการณ์มาก่อน

๓. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ผู้เขียนคิดความรู้สึกประทับใจหรือมีประสบการณ์

๔. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง เป็นต้น

๕. เป็นเครื่องมือพัฒนาศักปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนั้นถ้าสิ่งที่ได้ศึกษาและได้อ่านแล้วนำไปสู่การพัฒนาสืบไป

๖. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามจุดประสงค์ที่แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้จิต ทำให้โครงสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ต่อคนในสังคม

๗. เป็นการสร้างออกซึ่งปัญญาของผู้เขียน

๘. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกภาพ ทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเองในการสร้างความรู้สึกและแนวคิด

๙. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

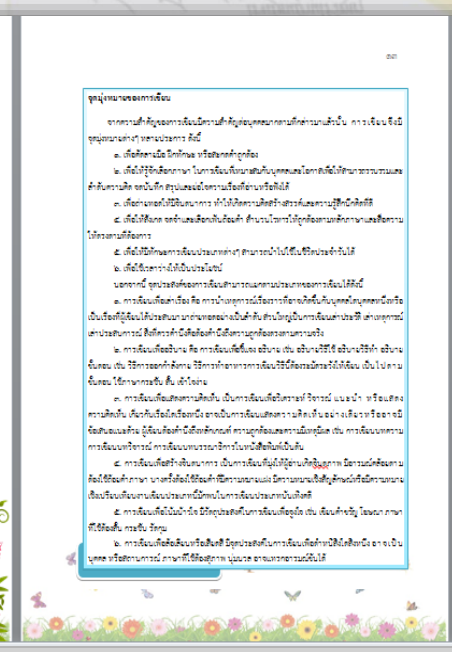

จุดมุ่งหมายของการเขียน

จากความสำคัญของการเขียนมีความสำคัญต่อบุคคลมากตามที่กล่าวมาแล้วนั้น การเขียนจึงมีจุดมุ่งหมายต่างๆ หลายประการ ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาเนื้อวิชาที่ถูกต้อง หรือผิดพลาดที่ถูกต้อง

๒. เพื่อให้รู้จักใช้ภาษา ในการเขียนให้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาสที่ให้สามารถรวมเนื้อเรื่องสำคัญความคิด ตลอดถึงการสรุปและอ่านความเรื่องที่ตามหรือที่ได้

๓. เพื่อถ่ายทอดให้ปฏิบัติตามการ ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และความรู้สึกนึกคิดดีดี

๔. เพื่อให้ฝึกฝน ตลอดจนเลือกเก็บข้อมูล ตำแหน่งโดยการให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความให้ตรงตามที่ต้องการ

๕. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆ สามารถนำไปใช้เป็นชีวิตประจำวันได้

๖. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ จุดประสงค์ต่อของการเขียนสามารถแยกตามประเภทของการเขียนได้ดังนี้

๑. การเขียนเพื่อสาเรื่อง คือ การนำเรื่องราวเรื่องราวที่ผ่านเกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเป็นเรื่องที่ผู้เขียนได้ประสบพบมาถ่านทอดอย่างเป็นลำดับ สำนวนโดยมีเป็นการเขียนเล่าประวัติ เล่าเหตุการณ์ เล่าประสบการณ์ สิ่งที่ควรคำนึงคือต้องคำนึงถึงความถูกต้องตรงตามความจริง

๒. การเขียนเพื่อชี้บาง คือ การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบาย เช่น อธิบายวิธีใช้ อธิบายวิธีทำ อธิบายขั้นตอน เช่น วิธีการออกกำลังกาย วิธีการทำอาหารการเขียนวิธีนี้ต้องมีตรงจึงให้เขียน เป็นไปตามขั้นตอน ใช้ภาษาการชี้ แจ้ง เข้าใจง่าย

๓. การเขียนเพื่อสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์ แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวหรืออาจมีข้อเสนอแนะด้วย ผู้เขียนต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ความถูกต้องและความมีเหตุมีผล เช่น การเขียนบทความ การเขียนบทวิจารณ์ การเขียนบทบรรยายวิทยาในหนังสือพิมพ์เป็นต้น

๔. การเขียนเพื่อสร้างสิ่งบันเทิง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ มีอารมณ์คล้อยตามต้องใช้ถ้อยคำภาษา บางครั้งต้องใช้ข้อคิดที่มีความหมายแฝง มีความหมายซึ่งสื่อสู่ผู้อ่านด้วยที่จะมีความหมายเชิงเปรียบเทียบตามเขียนประเภทนี้มีมากในการเขียนประเภทบันเทิงคดี

๕. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อการเขียนเพื่อจูงใจ เช่น เขียนคำขวัญ โฆษณา ภาษาที่ใช้ต้องสั้น กระชับ จัดคุม

๖. การเขียนเพื่อต้องเขียนหรือสื่อคดี มีจุดประสงค์เพื่อการเขียนเพื่อคำขวัญให้ผู้เสียหายเป็น อาจเป็นบุคคล หรือสถานการณ์ ภาษาที่ใช้ต้องสุภาพ นุ่มนวล อาจแทรกอารมณ์ขันได้

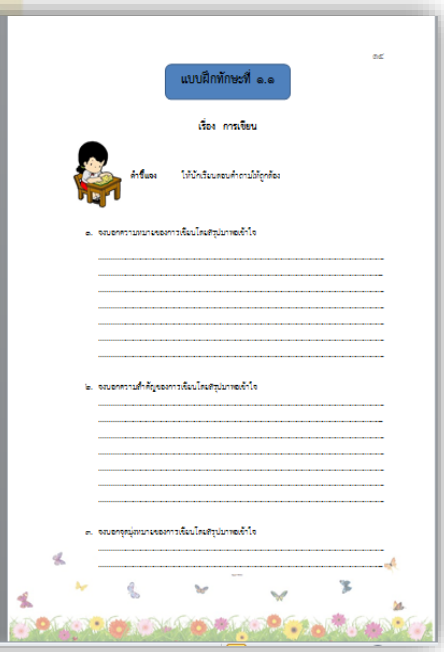

แบบฝึกทักษะที่ ๑.๑

เรื่อง การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

๑. จงบอกความหมายของการเขียนโดยสรุปมาพอเข้าใจ

.....

๒. จงบอกความสำคัญของการเขียนโดยสรุปมาพอเข้าใจ

.....

๓. จงบอกจุดมุ่งหมายของการเขียนโดยสรุปมาพอเข้าใจ

.....